

Tập thơ Phạm Thiên Thư

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

Áo Lụa

Một sợi tóc biếc
Dài như mưa thu
Lẩn trong sương mù
Gió nào động nhỏ
Hoa nào rơi thưa
Ai kia áo lụa
Bước đi chân chừ

Biếc Phố

Lắng nghe từng sợi mưa dài
Con mây xoa tóc bên ngoài hè xanh
Hạt nào biếc phố long lanh
Hạt nào cắn ngọc trên nhành tay hương.
Lắng nghe ủ rũ con đường
Mùa thu lấp ló trên tường rêu hoang
Lắng nghe đôi ngọn lá vàng
Xạc xào như tiếng thời gian thở dài
Lắng nghe đôi cánh mày ai
Dường như đậm nét cảm hoài băng khuâng
Lắng nghe hồn nhẹ lằng lằng
Cảm ơn! Từng sợi tóc bỗng bênh mưa.

Biết Đâu

Biết đâu tươi hồn xuân
Ẩn sau con mắt héo
Biết đâu tình trong trẻo
Sau nụ cười khô khan
Biết đâu sợi dây đàn
Giận thốt lời ly biệt
Không dứt tình tha thiết
Buộc tròn hai trái tim
Biết đâu một cánh chim
Nối hai miền tiếc nuối
Biết đâu hòn đá cuội
Lăn tròn mấy ngàn năm
Biết đâu ta yên nằm
Trên môi người huyễn hoặc
Trong nỗi sầu dằng dặc
Phóng muôn nghìn mũi lao
Biết đâu qua lưỡi dao
Bén những lời thánh thiện
Biết đâu con én liệng
Lời lẽ một mùa xuân
Biết đâu trăm nghìn lần
Cũng không ai ngờ nổi
Ta xin người chớ vội
Đem cuộc đời đo cân

Đoạn Trường Vô Thanh

... Chốn đi về của hồn thiên cổ ...

Mười con nhận trắng về tha
Nhu Lai thường trụ trên tà áo xuân
Vai nghiêng nghiêng suốt tư huyền
Đôi gò đào nở trên miền tuyết thơm
Xe lên bụi quán hoa đường
Qua sương trắng đậm phố phường úa thu
Tiếng chim ướt sũng hai mùa
Hạt rơi thêm lạnh hững hờ mây qua
Đế buồn đổ giấc mù sa
Âm nao lãng đãng tơ ngà sương bay
Người về sao nở trên tay
Vớ hài đắm nguyệt thêm dài gót mơ
Con khuyen nó hót trên bờ
Em thay áo tím thờ ơ giang đầu
Tưởng xưa có kẻ trên lầu
Ngày xuân gieo nhẹ trái cầu gấm hoa
Tóc dài cuối nội mây xa
Vàng con bướm nhụy lẫn tà huy bay
Dùng dằng tay lại cầm tay
Trao nhau khăn lụa nhớ ngày sâu đưa
Từ chim thừa núi xa xưa
Về đây rót lại hạt mơ cuối rừng
Từ em khép nép hài xanh
Về qua đục nở hồn anh đóa sầu
Ừ thì mình ngại mưa mau
Cũng đưa anh đến bên cầu nước xuôi
Sông này chảy một dòng trôi
Mây đầu sông thấm tóc người cuối sông
Ngày xưa em chữa theo chồng
Mùa xuân em mặc áo hồng đào rơi
Mùa thu áo biếc da trời
Sang đông em lại đổi dờn áo hoa
Đường về hái nụ mù sa

Đưa theo dài một nương cà tím thôi
Thôi thì em chẳng yêu tôi
Leo lên cành bưởi nhớ người rung rung
Sao em bước nhỏ ngập ngừng
Bên cầu sương rụng mấy từng mai mơ
Đêm về thấp nển làm thơ
Tiếng chân còn vọng nửa tờ thư tôi
Đôi uyên ương trắng bay rồi
Tiếng nghe tha thiết bên trời chớm đông
Nửa đêm đắp mảnh chăn hồng
Lại nghe hoa lạnh ngoài đồng thiết tha
Con chim chết dưới cội hoa
Tiếng kêu rụng giữa giang hà xanh xao
Mai anh chết dưới cội đào
Khóc anh xin nhỏ lệ vào thiên thu
Tường thành cũ phiến bia xưa
Hồn dâu biển gọi trong cờ lau bay
Chiều xanh vòng ngọc trao tay
Tặng nhau khăn lụa cuối ngày ráng pha
Đêm dài uom ngát nhụy hoa
Chim kêu cửa mộ trắng tà gỗ bia
Em ơi rủ tóc mây về
Nhìn trăng nở để lời thề gió bay
Đợi nhau tàn cuộc hoa này
Đành như cánh bướm đôi tây hững hờ
Tìm trang lệ ố hàng thơ
Chữ xưa quyên đục bây giờ chim di
Mây xưa cũng bỏ non về
Em xưa cũng già câu thề đó đây
Nhớ đành biết mấy tâm tay
Lông chim biển Bắc hoa gầy bãi Đông
Đợi ai trăng rỗi hoa buồn
Vắng em từ thừa theo buồm gió xuôi
Chiều chiều mở cổng mây trôi
Chênh vênh núi biếc mắt ngời sao hôm
Thế thôi phố bụi xe hồng
Hò ngăn ngắt đục đôi dòng nhận bay
Đưa nhau đầu rượu hoa này

Mai đi đã hạc thành ngoài cuồng ngâm
Xuống non nhớ suối hoa rừng
Vào non nhớ kẻ lung chùng phố mây
Về thành nhớ cánh chim bay
Xa thành thương vóc em gầy rạc hoa
Hạc xưa về khép cánh tà
Tiếng rơi thành hạt mưa sa tần ngần
Em về hong tóc mùa xuân
Trăng trầm hương tỏa dưới chân một vành
Em nằm ngó cội thu xanh
Môi ươn đào lý một nhành đôi mươi
Về em vàng phố mây trời
Tay đơm nụ hạ hoa đời gót xuân
Thì thôi tóc ấy phù vân
Thì thôi lệ ấy còn ngần dáng sương
Thì thôi mù phố xe đường
Thôi thì thôi nhé đoạn trường thế thôi
Gầy em vóc cỏ mây đời
Tay em mai nở chân trời tuyết pha
Ngày dài ngựa soái cầm ca
Trán cao ngần nửa trăng tà ngậm sương
Xe lăn bánh nhỏ bụi hường
Lao xao vó rưng trên đường phố mây
Mưa giăng ráng đỏ hao gầy
Đôi con ngựa bạch ném dài tuyết sa
Chim nào hát giữa thôn hoa
Tay nào hong giữa chiều tà tóc bay
Lụa nào phơi nắng sông tây
Áo xuân hạ nọ xanh hoài thu đông
Con chim mùa nọ chưa chồng
Cũng bay rời rã trong dòng xuân thu
Từ em giặt áo đông tơ
Nay nghe lòng suối hững hờ còn ngâm
Thuyền ai buông lái đêm rằm
Sông thu ngân thoảng chuông trăng rì rào
Cửa sương nhẹ mở âm vào
Lay nghiêng bầu nậm rượu đào trầm ca

Lên non cuốc sỏi trồng hoa
Xuôi thuyền lá trúc la đà câu sương
Vớt con cá nhỏ lòng dòng
Mãi vui lại thả xuống dòng suối thơ
Vào non soi nguyệt tâm rùa
Đọc trên mai nhỏ xanh tờ lục thư
Thả rùa lại đứng ưu tư
Muốn qua hang động sống như nguyệt rùa
Em nghiêng nón hạ cầu mưa
Sông ngâm mây trắng nước chưa buồn về
Hoa sâu cỏ cũng sâu chia
Lơ thơ xanh tụ đầm đĩa vàng pha
Đất Nam có lão trồng hoa
Mùa hoàng cúc nở ướp trà uống đông
Lại đem bầu ngọc ra trồng
Bầu khô cất nậm rượu hồng uống xuân
Người vui ngựa chợ xe thành
Ta leo cầu trúc bên ghềnh thác rơi
Theo chân chim gặp mây trời
Lại qua khói động hỏi người tu non
Bông hoa trắng rụng bên đường
Cánh thơm thông điệp vô thường tuyết băng
Con ong nhỏ mới ra giàng
Cũng nghiêng đôi cánh nhụy vàng rụng rơi
Mùa xuân bỏ vào suối chơi
Nghe chim hát núi gọi trời xuống hoa
Mức bình nước mát về qua
Ghé thôn mai nọ hỏi trà mạn xưa
Chim từ bỏ động hoa thưa
Người từ tóc biếc đôi bờ hạ đông
Lên non kiếm hạt thơ hồng
Đập ra chợ thấy đôi dòng hạc bay
Người về đỉnh núi sương tây
Ta riêng nằm lại đợi ngày mướt hoa
Bến nam có phố giang hà
Nghiêng nghiêng nậm ngọc dốc tà huy say
Tình cờ anh gặp nàng đây
Chênh chênh gót nguyệt vóc gầy liễu dương

Qua sông có kẻ chợt buồn
Ngó hoa vàng rụng bên đường chớm thu
Mốt mai em nhớ bao giờ
Bãi dâu vãn mộ cho dù sắc không
Chân chim nào đậu bên cồn
Ngựa xuôi có kẻ lại buồn dấu chim
Đợi người cuộc mộng thâu đêm
Sông Ngân trở lệ dài thêm dòng nhòa
Anh nằm gối cỏ chờ hoa
Áo em bạch hạc la đà thái hư
Em từ rửa mặt chân như
Nghiêng soi hạt nước mời hư không về
Thâu hương hiện kính bỏ đề
Phấn son chìm lắng hạt mê luân hồi
Ta về rũ áo mây trôi
Gối trắng đánh giấc bên đồi dạ lan
Ràng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say
Ngựa xưa qua ải sương này
Còn nghe nhận lạc kêu hoài bãi sông
Nước xuôi gợn gợn mây hồng
Tiếng ca lạnh thấu hoàng hôn giục đò
Hoa đào tưởng bóng đào xưa
Thuyền sang bến nọ dòng mờ khói voi
Hoa dương vàng nhạt sầu người
Ta về uống nước sông khuấy khóa lòng
Đưa nhau đổ chén rượu hồng
Mai sau em có theo chồng đất xa
Qua đò gõ nhịp chèo ca
Nước xuôi làm rượu quan hà chuốc say
Khăn trắng từ độ trao tay
Nửa tan cát sỏi nửa mài nghiên sương
Mốt mai lòng có nghe buồn
Mảnh trăng hiện hóa thiên đường cõi chơi
Nhện cheo leo mắc tơ trời
Dòng chim qua hỏi mộ người tà dương
Đánh rơi hạt mận bên đường
Xuân sau mọc giữa chân thường cội hoa

Nụ vàng hương rộ tháng ba
Nửa đêm dậy ngó trăng tà tiêu tương
Chẳng như cội liễu bờ dương
Tóc xanh muốt giữa vô thường sắc không

Mai nào thơm ngát thu đông
Lược em chải rụng đôi dòng tơ xanh
Đôi chim hồng yến trên cành
Ngẩn ngơ quên rửa lông mình điểm trang

Mùa xuân mặc lá trên ngàn
Mùa thu mặc chú bướm vàng tương tư
Động nam hoa có thiền sư
Đổi kinh lấy rượu tâm hư uống tràn

Nến khuya lửa hắt hiu vàng
Trang kinh lác đác đôi hàng nhận sa
Ý nào hóa hiện ngàn hoa
Chữ nào cần nguyệt trên tà áo ni

Dỗ non suối giọng thâm thì
Độ tam thế mộng xá gì vóc hoa
Ni cô hiện giữa ta bà
Búp tay hồng ngọc nâng tà áo trắng

Tiếng chim trong cõi vô cùng
Nở ra bát ngát trên rừng quế hương
Tiếng em hát giữa giáo đường
Chúa về trong những thánh chương bàng hoàng

Đố ai nhớ hết hoa vàng
Đố ai uống cạn sương tàng trăng thâu
Đố ai tát cạn mạch sâu
Thì ta để tóc lên cầu đón ai

Em về sương dẫm hai vai
Dấu chân là cánh lan dài nở đêm
Từ em hé nụ cười huyền
Mùa thu đi mất trên miền cỏ hoa

Guốc mòn lẫn tiếng sơn ca
Su về chống gậy trúc qua cầu này
Ngó bờ suối lạnh hoa bay
Thương sao giòng nước trôi hoài thiên thanh

Có con cá mại cờ xanh

Bơi lên nguồn cội tắm nhành suối xuân
Nửa dòng cá gặp phù vân
Hỏi sao mây bỏ non thần xuống chơi
Dù mai lều cỏ chân trời
Khơi hương lò cũ khóc người trong thơ
Em còn ửng má đào tơ
Tóc xưa dù có bây giờ sương bay
Lên non ngắt đóa hoa này
Soi nghiêng đáy suối bóng ai nhạt nhòa
Nom hoài chẳng rõ là ta
Tắm xong khoác áo hát ca về làng
Tay đeo vòng ngọc xênh xang
Áo em bay giải tơ vàng thiết tha
Bước chân tìm chán ta bà
Ngừng đây nó hỏi : đâu là vô minh
Hỏi con vạc đậu bờ kinh
Cớ sao lặn đặng cái hình không hư
Vạc rằng : thưa bác thiên thư
Mặc chi cái áo thiền sư ốm ờ
Nước đi từ thửa bao giờ
Dòng xuôi người đứng trên bờ ngó xuôi
Chùng đầu dưới bến hoa tươi
Buộc thuyền xưa đã có người ngó sông
Từ hôm em bỏ theo chồng
Áo trắng em cất áo hồng em mang
Chiều nay giở lại bàng hoàng
Mười năm áo cũ hoe vàng lệ xanh
Đôi chim nhỏ nhỏ trên cành
Giục nhau đan tổ cỏ xanh bên đường
Nửa đời mây nước du phương
Thiền sư ngắt cỏ cúng dường phật thân
Gò chiều ùn bụi sương lên
Hỏi ra mới biết nơi yên cảnh vàng
Bên mồ chôn cáo đùn hang
Chim kêu như lạnh tiếng nàng ngân nga
Cuối xuân ta lại tìm qua
Tiểu thư chi mộ thềm hoa đại tàn
Sớm thu ta đánh đò sang

Bên đường cỏ mộ lại vàng cúc hoa
Trúc thưa cổng gió ơ hờ
Em ra tựa cửa nghĩ chưa lấy chồng
Sông ơi xanh nhé một dòng
Mùa xuân cấp rỏ ra đồng vớt hoa
Đường dài xao xác chim ca
Người còn khoác nón theo tà dương nao
Ván cờ bày trắng bông đào
Sao lên núi thăm trăng vào chén không
Đôi thu vắt suối mây hồng
Chim xanh lác đác ngược dòng hoa tiên
Bắc sâu lửa lụn chờ em
Lệ xưa ai đã đổ nên dầu này
Đón em như ngóng chim trời
Bãi xuân sớm đậu chiều dòi khói thu
Em còn áo trắng ngày xưa
Trong anh muôn thừa bao giờ lệ hoen
Khơi trầm thơm tụng kinh hiền
Máu xuân mạch lạnh trong miền xương da
Vườn chùa có nụ hàm ca
Sương khuya : pháp bảo trăng tà : vô môn
Mai tươi cánh nở bên cồn
Mưa bay lấm tấm cành hương trắng ngời
Thu đông tàng ẩn kho trời
Hạt rơi rụng ngọc cánh rời rã hoa
Cổng làng mở cánh sao sa
Nhã lan loáng thoáng tiếng gà xóm mai
Lên chùa dâng đĩa hoa nhài
Chợt viển trắng lạnh trên hài tổ sư
Chuông ngân chiều lặng trầm tư
Tiếng loi dấm hạt thiên thư bênh bồng
Điệu về tay giấu chùm bông
Gót chân đất Phật trở hồng hăng sa
Bóng trắng tịch mặc hiên nhà
Thành đàn nẩy hạt tỳ bà quyện hương
Gió thu từ độ tha phương
Về trên hốc gỗ bên đường lặng im

Áo em vạt tím ngàn sim
Nửa nao nức gọi nửa im lặng chờ
Yêu nhau từ độ bao giờ
Gặp đây giả bộ hững hờ khói bay
Tình cờ như núi gặp mây
Như sương đậu cánh hoa gầy tiêu dao
Tỉnh ra thì giấc chim bao
Chuyện mười năm cũ lại nao nao lòng
Cành sen lá chiu sương trong
Áo ni xám vạt trời hong buồn về
Tay nào nghiêng nón thơ che
Tay nào lần chuỗi bồ đề xanh xao
Đôi mày là phượng cát cao
Đôi môi chín ửng khoé đào rùng mơ
Tiếng nàng vỡ bạc thành thơ
Tụng dòng kinh tuệ trên tờ khói mây
Tóc em rùng ngát hương say
Tay em dài nụ hoa lay dáng ngà
Mắt xanh bản nguyện di đà
Bước trầm hương nhẹ lẫn tà dương chim
Mắt nàng ru chiếc nôi êm
Ru hồn tôi ngủ ngàn đêm tuyết vời
Em là hoa hiện dáng người
Tôi là cánh bướm cung trời về say
Một đêm nằm ngủ trong mây
Nhớ đâu tiên kiếp có cây hương trời
Cây bưởi trắng ngát hương đời
Nụ là tay phật chỉ người qua sông
Non xanh khoác áo sương hồng
Con chim điểm tuyết ngoài đồng vụt bay
Tiếng kêu lạnh buốt lòng tay
Ngón buông lại chợt tuôn đầy lòng hoa
Em bên cửa chuốt tay ngà
Cội lan đông mặc nở qua mấy nhành
Ngày em ướp áo hồ xanh
Con uyên tha thiết trên cành gọi thu
Ni về khép cửa chùa tu
Sớm mai mở cổng quét thu vườn hồng

Thu vương ngọn chổi đôi bông
Thoảng dâng hương lạ bướm vòng cánh duyên
Sư lên chót đỉnh rừng thiền
Trong tim chợt thấp một viên tà dương
Ngón tay nở nụ đào hương
Cầm nghiêng tịnh độ một phương diệu vời
Một dòng hoa nở trên trời
Một dòng hoa nở trong người trầm tư
Cánh nào mở cõi không hư
Phiến băng tuyết khảm một tờ kim cương
Thư em ướp nụ lan vàng
Lời em gió núi chiền đàn thoảng xa
Áo em phất cõi di đà
Ngón chân em nở cánh hoa đại từ
Chênh vênh đầu trượng thiền sư
Cửa non khép ải sương mù bóng ai
Non xanh ướm hỏi trang đài
Trăm năm còn lại dấu hài động hoa
Ngày xưa bên dậu vàng hoa
Chiều chiều kê chõng nằm ra ngó trời
Năm sau em bỏ đi rồi
Ta về ngồi lắng mưa rơi giọt buồn
Trên nền gạch nở rêu phong
Xưa phơi nhả điệu giờ hong đóa qui
Trẻ đào bãi cỏ xanh rì
Được thanh kiếm quỷ bao kỳ thu hạn
Non đem nhận nốt trong thành
Cho sông chưa trở yếm xanh dưới cầu
Người còn dệt lụa tầm dâu
Đêm nghe mưa rụng thiên châu ngoài giàn
Núi nghiêng suối vắt tơ đàn
Nhìn ngoài thạch động mưa vàng lụa thưa
Nghiêng bình trà nhớ hương xưa
Từ vàng hoa nọ bây giờ vàng hoa
Sáng nghe lan rụng mái nhà
Chùng như mưa nhẹ núi xa mùa này
Đường về mù mịt ngàn mây
Về nam đôi cánh chim bay xạc xào

Mây dù chẳng chất non cao
Đường về dù chẳng sông đào nông sâu
Đêm đêm lòng đục nẻo sâu
Thềm trăng ngỡ tưởng hoa cau rụng thềm
Nhớ cha giọt lệ khôn cầm
Dưới trăng lấp lánh như trâm vân quỳnh
Nghiêng ly mình cạn bóng mình
Tay ôm vò nguyệt một bình mây bay
Gối tay nệm cỏ nằm say
Gõ vào đá tụng một vài biển kinh
Mai sau trời đất thái bình
Về lưng núi phượng một mình cuồng ca
Gây giàn thiên lý vàng hoa
Lên non cắt cỏ lợn nhà tụ mây
Xuống đầm tát cá xâu cây
Bới khoai vui lửa nằm dài nghe chim
Khách xa nhớ đến nhau tìm
Lên đồi trẩy một giỏ sim làm quà
Hứng nước suối thết bình trà
Hái bầu nấu bát canh hoa cười khàn
Vào hang núi nhập niết bàn
Tinh anh nở đóa hoa vàng cửa khe
Mai sau thí chủ nào nghe
Tìm lên xin hỏi một bè mây xanh
Hoa vàng ta để chờ anh
Hiện thân ta hát trên cành tím mai
Trần gian chào cõi mộng này
Sông Ngân tìm một bến ngoài hóa duyên
Lớn lên giữa núi xanh rì
Cỏ hoa như thể tứ chi cận kề
Sao ta biệt biệt chưa về
Lung đồi sim tím bốn bề chim ca
Dù muôn dặm có bao xa
Mà trong gang tấc vẫn là thiên thu

Độc Huyền

Khép mắt - ta nhìn em
Thấy hình hài diễm lệ
Đứng trên ngàn sóng bể
Trấn át làn phong ba.
Tà áo trắng kiêu sa
Đôi mắt huyền như ngọc
Đôi môi thuyền độc mộc
Chở thơm khoang đào hoa
Mái tóc dài thướt tha
Cài đóa hồng tuệ nhật
Phải em - là sự thật
Từ một ngày rất xa.

Mở mắt - ta nhìn ra
Thấy em là nốt nhạc
Trên dây tình ngơ ngác
Em là một điểm âm
Em nạm vàng chữ Tâm
Trên nền đêm biêng biếc
Em là con cá diếc
Trong tim ta dòng sông.
Ẩn trong sợi tơ đồng
Ngân lên từng cung điệu
Năm ngón hồng kỳ diệu
Anh rung thành tiếng tim.

Mở mắt - ta nhìn thêm
Thấy chúng mình vô ngã
Thấy em xanh thắm mạ
Anh xoè cánh hạc bay.
Ta tình cờ ra đây
Cũng như là tất cả
Ơi! Dây tình kỳ lạ
Hội tròn một điểm ngân.

Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng

1

Mười con nhận trắng về tha
Nhu Lai thường trụ trên tà áo xuân
Vai nghiêng nghiêng suốt tư huyền
Đôi gò đào nở trên miền tuyết thơm

2

Xe lên bụi quán hoa đường
Qua sương trắng đậm phố phường úa thu
Tiếng chim ướt sũng hai mùa
Hạt rơi thêm lạnh hững hờ mây qua

3

Đế buồn đổ giấc mù sa
Âm nao lãng đãng tơ ngà sương bay
Người về sao nở trên tay
Vội hài đắm nguyệt thêm dài gót mơ

4

Con khuyển nó hót trên bờ
Em thay áo tím thờ ơ giang đầu
Tưởng xưa có kẻ trên lầu
Ngày xuân gieo nhẹ trái cầu gấm hoa

5

Tóc dài cuối nội mây xa
Vàng con bướm nhụy lẫn tà huy bay
Dùng dằng tay lại cầm tay
Trao nhau khăn lụa nhớ ngày sâu đưa

6

Từ chim thừa núi xa xưa
Về đây rớt lại hạt mơ cuối rừng
Từ em khép nép hài xanh
Về qua đục nở hồn anh đóa sầu

7

Ừ thì mình ngại mưa mau
Cũng đưa anh đến bên cầu nước xuôi
Sông này chảy một dòng trôi
Mây đầu sông thấm tóc người cuối sông

8

Ngày xưa em chữa theo chồng
Mùa xuân em mặc áo hồng đào rơi
Mùa thu áo biếc da trời
Sang đông em lại đổi dòi áo hoa

9

Đường về hái nụ mù sa
Đưa theo dài một nương cà tím thối
Thối thì em chẳng yêu tôi
Leo lên cành bưởi nhớ người rung rung

10

Sao em bước nhỏ ngập ngừng
Bên cầu sương rụng mấy từng mai mơ
Đêm về thấp nển làm thơ
Tiếng chân còn vọng nửa tờ thơ tôi

11

Đôi uyên ương trắng bay rồi
Tiếng nghe tha thiết bên trời chớm đông
Nửa đêm đắp mảnh chăn hồng
Lại nghe hoa lạnh ngoài đồng thiết tha

12

Con chim chết dưới cội hoa
Tiếng kêu rụng giữa giang hà xanh xao
Mai anh chết dưới cội đào
Khóc anh xin nhỏ lệ vào thiên thu

13

Tường thành cũ phiến bia xưa
Hồn dâu biển gọi trong cờ lau bay
Chiều xanh vòng ngọc trao tay
Tặng nhau khăn lụa cuối ngày ráng pha

14

Đêm dài uơm ngát nhụy hoa
Chim kêu cửa mộ trắng tà gõ bia
Em ơi rũ tóc mây về
Nhìn trăng nở để lời thề gió bay

15

Đợi nhau tàn cuộc hoa này
Đành như cánh bướm đôi tây hững hờ

Tìm trang lệ ố hàng thơ
Chữ xưa quyên đục bây giờ chim di

16

Mây xưa cũng bỏ non về
Em xưa cũng giã câu thẻ đó đây
Nhớ đành biết mấy tâm tay
Lông chim biển bắc hoa gầy bãi đông

17

Đợi ai trăng rỗi hoa buồn
Vắng em từ thủa theo buồm gió xuôi
Chiều chiều mở cổng mây trôi
Chênh vênh núi biếc mắt ngời sao hôm

18

Thế thôi phố bụi xe hồng
Hồ ngăn ngắt đục đôi dòng nhận bay
Đưa nhau đấu rượu hoa này
Mai đi đã hạc thành ngoài cuồng ngâm

19

Xuống non nhớ suối hoa rừng
Vào non nhớ kẻ lưng chừng phố mây
Về thành nhớ cánh chim bay
Xa thành thương vóc em gầy rạc hoa

20

Hạc xưa về khép cánh tà
Tiếng rơi thành hạt mưa sa tần ngần
Em về hong tóc mùa xuân
Trăng trầm hương tỏa dưới chân một vành

21

Em nằm ngó cội thu xanh
Môi ươm đào lý một nhánh đôi mươi
Về em vàng phố mây trời
Tay đơm nụ hạ hoa dời gót xuân

22

Thì thôi tóc ấy phù vân
Thì thôi lệ ấy còn ngân dáng sương
Thì thôi mù phố xe đường
Thì thì thôi nhé đoạn trường thế thôi

23

Gầy em vóc cỏ mây dời
Tay em mai nở chân trời tuyết pha
Ngày dài ngựa soái cầm ca
Trán cao ngần nửa trăng tà ngậm sương

24

Xe lăn bánh nhỏ bụi hường
Lao xao vó rưng trên đường phố mây
Mưa giăng ráng đỏ hao gầy
Đôi con ngựa bạch ném dài tuyết sa

25

Chim nào hát giữa thôn hoa
Tay nào hong giữa chiều tà tóc bay
Lụa nào phơi nắng sông tây
Áo xuân hạ nọ xanh hoài thu đông

26

Con chim mùa nọ chưa chồng
Cũng bay rời rã trong dòng xuân thu
Từ em giặt áo đông tơ
Nay nghe lòng suốt hững hờ còn ngâm

27

Thuyền ai buông lái đêm rằm
Sông thu ngân thoảng chuông trăng rì rào
Cửa sương nhẹ mở âm vào
Lay nghiêng bầu nậm rượu đào trầm ca

28

Lên non cước sỏi trồng hoa
Xuôi thuyền lá trúc la đà câu sương
Vớt con cá nhỏ lòng dòng
Mãi vui lại thả xuống dòng suốt tơ

29

Vào non soi nguyệt tâm rùa
Đọc trên mai nhỏ xanh tờ lạc thư
Thả rùa lại đứng ưu tư
Muốn qua hang động sống như nguyệt rùa

30

Em nghiêng nón hạ cầu mưa
Sông ngâm mây trắng nước chưa buồn về
Hoa sầu cỏ cũng sầu chia

Lơ thơ xanh tụ đầm đĩa vàng pha

31

Đất nam có lão trồng hoa
Mùa hoàng cúc nở ướp trà uống đông
Lại đem bầu ngọc ra trồng
Bầu khô cất nậm rượu hồng uống xuân

32

Người vui ngựa chợ xe thành
Ta leo cầu trúc bên ghềnh thác rơi
Theo chân chim gặp mây trời
Lại qua khói động hỏi người tu non

33

Bông hoa trắng rụng bên đường
Cánh thom thông điệp vô thường tuyết băng
Con ong nhỏ mới ra giàng
Cũng nghiêng đôi cánh nhụy vàng rụng rơi

34

Mùa xuân bỏ vào suối chơi
Nghe chim hát núi gọi trời xuống hoa
Múc bình nước mát về qua
Ghé thôn mai nọ hỏi trà mạn xưa

35

Chim từ bỏ động hoa thưa
Người từ tóc biếc đôi bờ hạ đông
Lên non kiếm hạt tơ hồng
Đập ra chợt thấy đôi dòng hạc bay

36

Người về đỉnh núi sương tây
Ta riêng nằm lại đợi ngày mướp hoa
Bến nam có phố giang hà
Nghiêng nghiêng nậm ngọc dốc tà huy say

37

Tình cờ anh gặp nàng đây
Chênh chênh gót nguyệt vóc gầy liễu dương
Qua sông có kẻ chợt buồn
Ngó hoa vàng rụng bên đường chớm thu

38

Mốt mai em nhớ bao giờ

Bãi dâu vãn mộ cho dù sắc không
Chân chim nào đậu bên cồn
Ngựa xuôi có kẻ lại buồn dấu chim

39

Đợi người cuộc mộng thâu đêm
Sông Ngân trở lệ dài thêm dòng nhòa
Anh nằm gối cỏ chờ hoa
Áo em bạch hạc la đà thái hư

40

Em từ rửa mặt chân như
Nghiêng soi hạt nước mời hư không về
Thâu hương hiện kính bỏ đề
Phấn son chìm lắng hạt mè luân hồi

41

Ta về rũ áo mây trôi
Gối trắng đánh giấc bên đời dạ lan
Ràng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say

42

Ngựa xưa qua ải sương này
Còn nghe nhận lạc kêu hoài bãi sông
Nước xuôi gờn gợn mây hồng
Tiếng ca lạnh thấu hoàng hôn giục đò

43

Hoa đào tưởng bóng đào xưa
Thuyền sang bến nọ dòng mờ khói vơi
Hoa dương vàng nhạt sầu người
Ta về uống nước sông khuây khổ lòng

44

Đưa nhau đổ chén rượu hồng
Mai sau em có theo chồng đất xa
Qua đò gõ nhịp chèo ca
Nước xuôi làm rượu quan hà chúc say

45

Khăn trắng từ độ trao tay
Nửa tan cát sỏi nửa mài nghiền sương
Mốt mai lòng có nghe buồn
Mảnh trăng hiện hóa thiên đường cõi chơi

46

Nhện cheo leo mắc tơ trời
Dòng chim qua hỏi mộ người tà dương
Đánh rơi hạt mận bên đường
Xuân sau mọc giữa chân thường cội hoa

47

Nụ vàng hương rộ tháng ba
Nửa đêm dậy ngó trăng tà tiêu tương
Chẳng như cội liễu bờ dương
Tóc xanh muốt giữa vô thường sắc không

48

Mai nào thơm ngắt thu đông
Lược em chải rụng đôi dòng tơ xanh
Đôi chim hồng yến trên cành
Ngẩn ngơ quên rửa lông mình điểm trang

49

Mùa xuân mặc lá trên ngàn
Mùa thu mặc chú bướm vàng tương tư
Động nam hoa có thiền sư
Đổi kinh lấy rượu tâm hư uống tràn

50

Nến khuya lửa hát hieu vàng
Trang kinh lác đác đôi hàng nhận sa
Ý nào hóa hiện ngàn hoa
Chữ nào cần nguyệt trên tà áo ni

51

Dỗ non suối giọng thăm thì
Độ tam thế mộng xá gì vóc hoa
Ni cô hiện giữa ta bà
Búp tay hồng ngọc nâng tà áo trắng

52

Tiếng chim trong cõi vô cùng
Nở ra bát ngát trên rừng quế hương
Tiếng em hát giữa giáo đường
Chúa về trong những thánh chương bàng hoàng

53

Đố ai nhớ hết hoa vàng
Đố ai uống cạn sương tàng trăng thâu

Đố ai tát cạn mạch sâu
Thì ta để tóc lên cầu đón ai

54

Em về sương đắm hai vai
Dấu chân là cánh lan dài nở đêm
Từ em hé nụ cười huyền
Mùa thu đi mất trên miền cỏ hoa

55

Guốc mòn lẫn tiếng sơn ca
Su về chống gậy trúc qua cầu này
Ngó bờ suối lạnh hoa bay
Thương sao giòng nước trôi hoài thiên thanh

56

Có con cá mại cò xanh
Bơi lên nguồn cội tắm nhành suối xuân
Nửa dòng cá gặp phù vân
Hỏi sao mây bỏ non thân xuống chơi

57

Dù mai lều cỏ chân trời
Khơi hương lò cũ khóc người trong thơ
Em còn ửng má đào tơ
Tóc xưa dù có bây giờ sương bay

58

Lên non ngắt đóa hoa này
Soi nghiêng đáy suối bóng ai nhật nhòa
Nom hoài chẳng rõ là ta
Tắm xong khoác áo hát ca về làng

59

Tay đeo vòng ngọc xên xang
Áo em bay giải tơ vàng thiết tha
Bước chân tìm chán ta bà
Ngừng đây nó hỏi: đâu là vô minh

60

Hỏi con vạc đậu bờ kinh
Cớ sao lặn đặng cái hình không hư
Vạc rằng: thừa bác thiên thư
Mặc chi cái áo thiền sư ốm ờ

61

Nước đi từ thừa bao giờ
Dòng xuôi người đứng trên bờ ngó xuôi
Chùng đầu dưới bến hoa tươi
Buộc thuyền xưa đã có người ngó sông

62

Từ hôm em bỏ theo chồng
Áo trắng em cất áo hồng em mang
Chiều nay gỡ lại bàng hoàng
Mười năm áo cũ hoe vàng lệ xanh

63

Đôi chim nhỏ nhỏ trên cành
Giục nhau đan tổ cỏ xanh bên đường
Nửa đời mây nước du phương
Thiền sư ngắt cỏ cúng dường phật thân

64

Gò chiều ùn bụi sương lên
Hỏi ra mới biết nơi yên cảnh vàng
Bên mồ chôn cáo đùn hang
Chim kêu như lạnh tiếng nàng ngân nga

65

Cuối xuân ta lại tìm qua
Tiểu thư chi mộ thêm hoa dại tàn
Sớm thu ta đánh đèn sang
Bên đường cỏ mộ lại vàng cúc hoa

66

Trúc thưa cổng gió ơ hờ
Em ra tựa cửa nghĩ chưa lấy chồng
Sông ơ xanh nhé một dòng
Mùa xuân cấp rỏ ra đồng vớt hoa

67

Đường dài sao xác chim ca
Người còn khoác nón theo tà dương nao
Ván cờ bày trắng bông đào
Sao lên núi thăm trăng vào chén không

68

Đôi thu vắt suối mây hồng
Chim xanh lác đác ngược dòng hoa tiên
Bắc sầu lửa lụn chờ em

Lệ xưa ai đã đổ nên dầu này

69

Đón em như ngóng chim trời
Bãi xuân sớm đậu chiều dòi khói thu
Em còn áo trắng ngày xưa
Trong anh muôn thừa bao giờ lệ hoen

70

Khơi trầm thơm tưng kinh hiền
Máu xuân mạch lạnh trong miền xương da
Vườn chùa có nụ hàm ca
Sương khuya: pháp bảo trăng tà: vô môn

71

Mai tươi cánh nở bên cồn
Mưa bay lấm tấm cành hương trắng ngời
Thu đông tàng ẩn kho trời
Hạt rơi rụng ngọc cánh rời rã hoa

72

Cổng làng mở cánh sao sa
Nhã lan loáng thoáng tiếng gà xóm mai
Lên chùa dâng đĩa hoa nhài
Chợt viên trăng lạnh trên hài tổ sư

73

Chuông ngân chiều lặng trầm tư
Tiếng loi đấm hạt thiên thư bênh bồng
Điệu về tay giấu chùm bông
Gót chân đất phật trở hồng hồng sa

74

Bóng trăng tịch mặc hiên nhà
Thành đàn nẩy hạt tỳ bà quyện hương
Gió thu từ độ tha phương
Về trên hốc gỗ bên đường lặng im

75

Áo em vạt tím ngàn sim
Nửa nao nức gọi nửa im lặng chờ
Yêu nhau từ độ bao giờ
Gặp đây giả bộ hững hờ khói bay

76

Tình cờ như núi gặp mây

Như sương đậu cánh hoa gầy tiêu dao
Tĩnh ra thì giấc chim bao
Chuyện mười năm cũ lại nao nao lòng

77

Cành sen lá chiu sương trong
Áo ni xám vạt trời hong buồn về
Tay nào nghiêng nón thơ che
Tay nào lần chuỗi bỏ đề xanh xao

78

Đôi mày là phượng cất cao
Đôi môi chín ửng khoé đào rừng mơ
Tiếng nàng vỡ bạc thành thơ
Tụng dòng kinh tuệ trên tờ khói mây

79

Tóc em rùng ngát hương say
Tay em dài nọ hoa lay dáng ngà
Mắt xanh bản nguyện di đà
Bước trầm hương nhẹ lẫn tà dương chim

80

Mắt nàng ru chiếc nôi êm
Ru hồn tôi ngủ ngàn đêm tuyết vời
Em là hoa hiện dáng người
Tôi là cánh bướm cung trời về say

81

Một đêm nằm ngủ trong mây
Nhớ đâu tiên kiếp có cây hương trời
Cây bưởi trắng ngát hương đời
Nụ là tay phật chỉ người qua sông

82

Non xanh khoác áo sương hồng
Con chim điểm tuyết ngoài đồng vạt bay
Tiếng kêu lạnh buốt lòng tay
Ngón buông lại chột tuôn đầy lòng hoa

83

Em bên cửa chuốt tay ngà
Cội lan đông mặc nở qua mấy nhành
Ngày em ướp áo hồ xanh
Con yên tha thiết trên cành gọi thu

84

Ni về khép cửa chùa tu
Sớm mai mở cổng quét thu vườn hồng
Thu vương ngọn chổi đôi bông
Thoảng dăng hương lạ bướm vòng cánh duyên

85

Sư lên chót đỉnh rừng thiền
Trong tim chợt thấp một viên tà dương
Ngón tay nở nụ đào hương
Cầm nghiêng tịnh độ một phương diệu vời

86

Một dòng hoa nổi trên trời
Một dòng hoa nở trong người trầm tư
Cánh nào mở cõi không hư
Phiến băng tuyết khảm một tờ kim cương

87

Thư em ướp nụ lan vàng
Lời em gió núi chiền đàn thoảng xa
Áo em phất cõi di đà
Ngón chân em nở cánh hoa đại từ

88

Chênh vênh đầu trượng thiền sư
Cửa non khép ả sương mù bóng ai
Non xanh ướm hỏi trang đài
Trăm năm còn lại dấu hài động hoa

89

Ngày xưa bên dậu vàng hoa
Chiều chiều kê chõng nằm ra ngó trời
Năm sau em bỏ đi rồi
Ta về ngồi lắng mưa rơi giậu buồn

90

Trên nền gạch nẻ rêu phong
Xưa phơi nhả điệu giờ hong đóa qui
Trẻ đào bãi cỏ xanh rì
Được thanh kiếm quỷ bao kỳ thu hạn

91

Non đem nhận nhốt trong thành
Cho sông chưa trở yếm xanh dưới cầu

Người còn dệt lụa tằm dâu
Đêm nghe mưa rụng thiên thâu ngoài giàn

92

Núi nghiêng suối vắt tơ đàn
Nhìn ngoài thạch động mưa vàng lụa thưa
Nghiêng bình trà nhớ hương xưa
Từ vàng hoa nọ bây giờ vàng hoa

93

Sáng nghe lan rụng mái nhà
Chùng như mưa nhẹ núi xa mùa này
Đường về mù mịt ngàn mây
Về nam đôi cánh chim bay xạc xào

94

Mây dù chẳng chất non cao
Đường về dù chẳng sông đào nông sâu
Đêm đêm lòng dục nẻo sâu
Thềm trăng ngõ tưởng hoa cau rụng thềm

95

Nhớ cha giọt lệ khôn cầm
Dưới trăng lấp lánh như trâm vân quỳnh
Nghiêng ly mình cạn bóng mình
Tay ôm vò nguyệt một bình mây bay

96

Gối tay nệm cỏ nằm say
Gõ vào đá tụng một vài biển kinh
Mai sau trời đất thái bình
Về lưng núi phượng một mình cuồng ca

97

Gây giàn thiên lý vàng hoa
Lên non cắt cỏ lợn nhà tụ mây
Xuống đầm tát cá xâu cây
Bới khoai vùi lửa nằm dài nghe chim

98

Khách xa nhớ đến nhau tìm
Lên đồi trẩy một giỏ sim làm quà
Hứng nước suối thết bình trà
Hái bầu nấu bát canh hoa cười khàn

99

Vào hang núi nhập niết bàn
Tinh anh nở đóa hoa vàng cửa khe
Mai sau thí chủ nào nghe
Tìm lên xin hỏi một bè mây xanh

100

Hoa vàng ta để chờ anh
Hiện thân ta hát trên cành tâm mai
Trần gian chào cõi mộng này
Sông Ngân tìm một bến ngoài hóa duyên

<!-- <div class="audio"></div>

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành nhạc phẩm cùng tên.

Dưới đây là phiên bản do Thái Thanh trình bày.

<embed width="300" height="61" src="http://static.mp3.zing.vn/skins/default/flash/player/mp3Player_skin11.swf?xmlurl=http://mp3.zing.vn/blog/?ZS80MS9INDE4YWQ3OWFiM2E0YjU0MWI4ZmIxYzQzZTI2Y2JhMC5cUlbaBmUsICDN8xJDGsGEgRW0gVMOsWeBSDEkOG7mW5nIEhvInagaMEYsBWw6BdUngZ3xUaMOhaSBUaGFdUngaHxmYWxzZXwx" quality="high" wmode="transparent" type="application/x-shockwave-flash"></embed> -->

Em Lễ Chùa Này

Đầu Mùa Xuân cùng em đi lễ
Lễ chùa này - vườn nắng tung bay
Và ngàn lau - vàng màu khép nép
Bãi sông bay - một con bướm đẹp
Mùa Hạ qua cùng em đi lễ
Trái mơ ngon - thổi gió mơn man
Từ lò hương - Làn trầm nghi ngút
Khói hương thơm - bờ tóc em ròn
Rồi Mùa Thu cùng em đi lễ
Có con chim đậu dưới gác chuông
Hòa lời ca - vào làn sương sớm
Gió heo may - rụng hết lá vàng
Vào mùa Đông - cùng em đi lễ
Lễ chùa này- một thoáng mưa bay
Và ngoài sân- vài cành khô gãy
Gió lung lay một cánh lan gãy
Tàn Mùa Đông vào chùa bờ ngõ
Tiễn đưa em trong áo quan này
Tùng cội hoa - Trầm lặng thương nhớ
Tóc em xưa - tơ óng như mây
Vườn chùa đây - vào nằm trong đất
Nép bên hoa - ôi những hoa vàng
Vườn đào tơ chập chờn cánh bướm
Bướm khua râu - ngơ ngác bay ngang
Mộ của em - mộ vừa mới lấp
Có con chim - nào hót trên cây
Lời của chim - chìm vào tiếng suối
Suối xanh lơ - buồn khóc ai hoài
Rồi từ đây - vườn chùa thanh vắng
Đến thăm em - ngày tháng qua mau
Một nụ mai - vừa nở trong nắng
Hỡi em ơi - mây đã qua cầu (láy) à

Hương Tóc

Giòng sâu lả xuống bờ vai
Em mang mầu nhiệm cho dài nhân gian
Tóc mây hay sợi tơ đàn
Rung lên cho lệ hoe vàng cõi thơ
Cánh rừng xanh những kiếp mơ
Hồn anh hóa bướm vật vờ bay lên
Nghe trong tiếng suối dịu huyền
Con tim chín ứa như viên trăng thu
Anh ca chúc tụng sương mù
Quyện theo hương tóc bay vào ngàn năm
Mượn em tơ khói tơ tầm
Đem về dệt lại vông nằm tịch nhiên

Mắt Xanh

Mắt xanh con chim chài
Đậu trên cành thắm lặng
Nàng soi cùng bóng cây
Em nghiêng thân hoa gầy
Mắt hé mầm lá biếc
Ta nửa đời đơn chiếc
Tựa gốc nàng "tọa vong"
Mắt em không chán song
Mà cầm gian Nhật Nguyệt
Oi hỡi! Nàng xanh biếc
Thả đôi mắt tình bay
Ta xòe hồng đôi tay
Đón nàng như hạt nước
Đâu từ ngàn năm trước
Em về ngát cơn say
Đôi con mắt không bay
Mà vẫy tình như bướm
Cánh chim chài huyền tưởng
Bắt hồn ta lâng lâng
Xoải mình như ngọn suối
Nhớ tiếng chim một buổi
Kêu bên hè phố xanh.

Nẻo Đường Hoa

Ta gặp nhau làm gì
Cuối nẻo đường hoa rụng
Ta gặp nhau làm gì
Đau lòng con chim di
Thời gian cất cánh bay
Qua rừng này rừng nọ
Ta làm sao hóa gió
Theo tóc người lênh đênh
Ta ước hoài dấu chân
Chưa vừa lòng nỗi nhớ
Tóc em hồng dây nhợ
Chăng lối về xanh xanh
Một tấm ngày như tranh
Ta cuốn vào kỷ niệm
Một mặt trời huyền nhiệm
Đã lặn tròn đáy tim
Áo em vàng như chim
Bay tung trời bát ngát
Gieo hồn ta mấy hạt
Chợt nảy mầm vô biên
Con đường dài triền miên
Hàng cây xanh gỗ trắng
Ta đi về thăm lặng
Đèo mặt trời trên yên
Mười ngón dài thu xuân
Vuốt dương cầm tóc rối
Ta là con vạc lội
Bến sương mờ sông Ngân
Gặp nhau muôn nghìn lần
Như lá mùa thu rụng
Ta nghe lòng lúng túng
Đốt thuốc ngòi phân vân
Đi kiếm hoài dấu chân
Hè phố rêu biển biệt

Làn tóc em chảy miết
Đưa ta vào biển xuân

Ngày Xưa Hoàng Thị

Em tan trường về
Đường mưa nhỏ nhỏ
Chim non đậu mỏ
Dưới cội hoa vàng
Bước em thên thang
Áo tà nguyệt bạch
Ôm nghiêng cặp sách
Vai nhỏ tóc dài
Anh đi theo hoài
Gót giầy thâm lạng
Đường chiều úa nắng
Mưa nhẹ băng khuâng
Em tan trường về
Cuối đường mây đỏ
Anh tìm theo Ngọ
Dáng lau lách buồn
Tay nọ hoa thôn
Vương bờ tóc suối
Tìm lời mở nói
Lòngsao ngập ngừng
Lòng sao rung rung
Như trời mây ngợp
Hôm sau vào lớp
Nhìn em ngại ngần
Em tan trường về
Đường mưa nhỏ nhỏ
Trao vội chùm hoa
Èu vào cuối vở
Thương ơi vạn thuở
Biết nói chi nguôi
Em mỉm môi cười
Anh mang nỗi nhớ
Hè sang phượng nở
Rồi chẳng gặp nhau

Oài mối tình đầu
Như đi trên cát
Bước nhẹ mà sâu
Mà cũng nhòa mau
Tuởng đã phai màu
Đường chiều hoa cỏ
Mười năm rồi Ngộ
Tình cờ qua đây
Cây xưa vẫn gầy
Phơi nghiêng ráng đỏ
Áo em ngày nọ
Phai nhạt mấy màu?
Chân tim theo nhau
Còn là vang vọng
Đời như biển động
Xóa dấu ngày qua

Quyên Từ Độ Bỏ Thôn Đoài

Liềm trăng

Ngàn xưa ai từng ở nơi này
Rồi đến ngàn sau ai đến đây
Câu hỏi - liềm trăng còn ngoặc mãi
Lời thưa - dằng dặc mấy cồn mây

Đan áo

Em ngồi đan chiếc áo len xanh
Hẹn gió thu về gửi tặng anh
Rồi bỏ đó em vào thiên cổ
Anh một đời ngóng áo thiên thanh

Trăng úa

Đã chớm vào thu sương chẳng bay
Sương rơi ngày đó lạnh ngày nay
Những đêm thức giấc nhìn trăng úa
Tưởng lửa rừng xa đốt giữa mây

Hoang phế

Ven núi vàng trơ mấy bức tường
Chiều chiều nắng lụn cú kêu sương
Có con bướm trắng vương nền cỏ
Lẫn giữa ngàn lau dỗi chút hương

Lạc loài

Thôn xưa người đã bỏ từ lâu
Còn tiếng mèo hoang rớt lại sầu
Tùng tiếng gào lên từng thảm thiết
Nhịp cầm canh nhỏ suốt đêm thao

Áo thu

Xưa em phơi áo giữa thu phong
Lá vàng cài lên lụa rực hồng
Nay áo đã cuốn về thiên cổ
Lá vàng bay lạnh nỗi niềm không

Kinh mây

Trang kính mây nổi trước hiên nhà

Những dòng mây như những dòng hoa

Gọi người nơi cõi mê bùng thức

Đập tan cửa hoặc thoát hình ra

Đom đóm

Nên chợ xưa giờ hạp lách lau

Hỏi cô hàng xén giặt về đâu

Đêm đêm bầy đóm xanh từng chiếc

Tụ giữa nền hoang nhóm lửa sầu

Sao Khuya

Thức giấc ta nhìn em
Long lanh ngoài cửa sổ
Hạt lệ xanh thiên cổ
Sáng giữa vầng đêm đen
Ngôi sao hình như quen
Uớt trong lòng thơ cũ
Dường có chi ấp ủ
Đậu thơm nhành hoa sen.

Thầm lặng ta nhìn em
Đâu phải nhờ khung cửa
Cùng trong niềm chất chứa
Oi! Hạt nước nhiệm huyền.
Em đâu phải là em
Mà nỗi niềm ta đó
Này - hỡi em nhỏ nhỏ
Hay là trái tim ta
Em trong giải thiên hà
Ta trên bờ sự thật
Kể chi còn - chi mất
Giao cảm làn tinh ba.

Giữa em và giữa ta
Cách ngàn năm ánh sáng
Hữu hạn cùng vô hạn
Long lanh - một chữ hòa.

Thị Trấn Hồng

Thung lũng trắng sương mù
Thị trấn hồng mái cỏ
Chiếc xe bò qua đó
Cọc cạch từng nan hoa
Có một gánh hàng hoa
Quẩy sương vào phố chợ
Đôi bướm vàng bờ ngõ
Đập cánh vờn theo chân
Có hơi thở mùa xuân
Nấp trong tà áo trắng
Có mắt nhìn thâm lặng
Theo tiếng guốc ròn tan
Mặt trời đóng dấu than
Trên đỉnh đồi gỗ biếc
Sương hồng neo tấm thiếc
Cong một chữ cà phê
Cổ xe bò lăn về
Bên sườn đồi rạn lục
Trong khu vườn bạch cúc
Lạnh một tiếng sơn ca
Sương mù dần tan ra
Thị trấn hồng như mộng
Một rừng tùng âm động
Ngân một bản tình ca

Thuyền Trăng

Bay quanh thuyền ánh sáng
Chở khối tình quá vãng
Xuôi về đâu – về đâu

Ta không là sông sâu
Mà nghe hồn sóng vỗ
Ta không là bến đỗ
Mà sao tình vẫn vương

Tà áo trắng như sương
Ai theo thuyền đăm độ
Nỗi sầu ta nở rộ
Như ngàn hương – ngàn hoa

Từ một thời rất xa
Mịt mù trong dã thoại
Đêm nay ta gặp lại
Trái tim mình trong trăng.

Tỏ Tình

Tôi nhìn qua nhà em
Như chờ ngôi sao mọc
Nàng Tiên nào đã khóc
Để vương hạt lệ xanh

Ngôi sao vương trên cành
Hóa thân - làm em đó
Ôi! Một ngôi sao nhỏ
Sáng mãi trong lòng tôi

Từ thửa nào xa xôi
Mấy xuân thu vàng vố
Thầm mến người em nhỏ
Mà thốt chẳng nên lời

Như sao giữa vòm trời
Biết đâu tôi nhìn ngắm
Em là bông hồng thắm
Nở giữa trái tim thơ

Là sao của giấc mơ
Sáng muôn ngàn cung điệu
Em như hành liễu yếu
Buông xanh mát lòng người

Yêu em vô cùng tận
Mà khó thốt nên lời

Trang Nghiêm

Em như nụ bưởi
Vừa chín thơm bay
Anh khoa bàn tay
Tôn vinh dâu bể

Dáng em lau gầy
Vươn từ khổ đế
Mím cười thơ ngây
Trang nghiêm cõi này

Em là nụ lệ
Là hạt rượu say
Giữa chán chường đầy

Dáng em thấp thoáng
Mấy pho thơ đầy
Như khói như mây

Trăng

Trăng lên huyền diệu
Chim hót trên mỏ
Mùa thu - mùa thu
Cười nụ trái khô
Mùa sương trên vai
Trên cao phố lẽ mặt trời
Cây nghiêng hàng dựng rã rời chim bay
Nghe chùng gió cuộn đầu đây
Bãi xa tiếng quạ dăng đầy nước sông
Ta về người đi buồn không
Mùa mưa hoa trắng cho lòng nhớ em
Con tàu than hú ga đêm
Cây cao bóng lẻ buồn trên hồ cầm
Anh còn bạo động thâm tâm
Sương trên vai tượng buồn cầm nín chiều
Gửi đoá hoa về người yêu
Nhớ em đau đón cho nhiều tâm tay
Anh ngồi qua một đêm nay
Đêm trên hầm rượu với cây kèn đồng

Vàng Đóa Hoa Dương

Đêm đêm ta trở về
Hồn ta còn ẩn lại
Dưới chùm hoa man dại
Là nụ cười lách lau
Những giờ ta xa nhau
Là tình thêm níu lại
Mười ngón dài vụng dại
Cầm mảnh ngày rơi mau
Thời gian như con cá
Quẫy khỏi lòng bàn tay
Thời gian như chiếc lá
Rụng xuống đau nhành cây
Thêm một ngày mất đi
Gói buồn trong tà áo
Ta gửi hồn khờ khạo
Nấp trong rừng tóc hương
Ai có đi bên đường
Vô tình va cánh gió
Có nghe gì trong đó
Một tiếng lòng ta vương
Một ngày như sông Thương
Một nửa trong, nửa đục
Ta thương con bèo lục
Vàng một đóa hoa dương.

Vết Chim Bay

Ngày xưa anh đón em
Nơi gác chuông chùa nọ
Con chim nào qua đó
Còn để dấu chân in

Anh một mình gọi nhỏ
Chim ơi biết đâu tìm

Mười năm anh qua đó
Còn vẫn dấu chân chim
Anh một mình gọi nhỏ
Em ơi biết đâu tìm

Ngày xưa anh đón em
Trên gác chuông chùa nọ
Bây giờ anh qua đó
Còn thấy chữ trong chuông

Anh khoác áo nâu sồng
Em chân trời biển biệt
Tên ai còn tha thiết
Trong tiếng chuông chiều đưa

Ngày xưa em qua đây
Cho tình anh chớm nở
Như chân chim muôn thuở
In mãi bực thêm rêu

Cõi người có bao nhiêu
Mà tình sâu vô lượng
Còn chi trong giả tướng
Hay một vết chim bay